

“ଏହି ବର୍ଷ ଚାରୋଟିଯାକ ବିଷୟରେ ଅନୁଭବର ଅଧିକାରୀ ହୁଅ, ଲକ୍ଷ୍ମଣ ଏବଂ ଲକ୍ଷ୍ମଣକୁ ସମାନ କର”

ଆଜି ବାପଦାଦା ନିଜର ଚାରିଆଡ଼ର ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ରହୁଥିବା ସନ୍ତୁଷ୍ଟମଣୀମାନଙ୍କୁ ଦେଖୁଛନ୍ତି । ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କର ଚେହେରାରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟତାର ଚମକ ଦେଖାଯାଉଛି । ତେବେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟମଣୀ ଆତ୍ମାମାନେ ନିଜକୁ ମଧୁସ୍ ପ୍ରାୟ ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ବାବାଙ୍କୁ ମଧୁସ୍ ପ୍ରାୟ ଅଟନ୍ତି ତଥା ପରିବାରକୁ ମଧୁସ୍ ପ୍ରାୟ ଅଟନ୍ତି, କାହିଁକିନା ସନ୍ତୁଷ୍ଟତା ଏକ ମହାନ ଶକ୍ତି ଅଟେ । ସନ୍ତୁଷ୍ଟତା ସେତେବେଳେ ଧାରଣ ହୋଇଥାଏ ଯେତେବେଳେ ସର୍ବପ୍ରାପ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ମିଳିଯାଇଥାଏ । ଯଦି ପ୍ରାପ୍ତିଗୁଡ଼ିକ କମ୍ ହୋଇଥାଏ, ତେବେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟତାର ଶକ୍ତି ମଧୁସ୍ କମ୍ ହୋଇଥାଏ । ତେବେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟତାର ଶକ୍ତି ଅନ୍ୟ ଶକ୍ତିଗୁଡ଼ିକୁ ମଧୁସ୍ ଆବାହନ କରିଥାଏ । ସନ୍ତୁଷ୍ଟତାର ବାସ୍ତବିକ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧୁସ୍ ଯଥାଶକ୍ତି ସନ୍ତୁଷ୍ଟତାର ଅନୁଭବ କରାଇଥାଏ । ତେବେ ଯିଏ ସର୍ବଦା ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ରହିଥାଏ ତା’ର ଲକ୍ଷଣ ହେଲା ସେ ସର୍ବଦା ପ୍ରସନ୍ନମନସିତ ଦେଖାଯାଉଥିବ । ତା’ର ଚେହେରା ସର୍ବଦା ସ୍ୱଚ୍ଛ ହିଁ ହରଷିତ ମୁଖ ରହୁଥିବ । ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଆତ୍ମାତ୍ମକ ନିକଟରେ କୌଣସି ବି ପରିସ୍ଥିତି ତାଙ୍କର ସ୍ୱଚ୍ଛ ସ୍ଥିତିକୁ ଟଳମଳ କରିପାରେ ନାହିଁ । ପରିସ୍ଥିତି ଯେତେ ବି ବଡ଼ ହୋଇଥାଉ କିନ୍ତୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଆତ୍ମାକୁ ତାହା କାରୁଣ୍ୟ ଶୋ ଭଳି ମନୋରଞ୍ଜନର ଅନୁଭବ ହୋଇଥାଏ, ସେଥିପାଇଁ ସେ କୌଣସି ପରିସ୍ଥିତିରେ ବିଚଳିତ ହୋଇନଥାଏ ଏବଂ ପରିସ୍ଥିତି ମଧୁସ୍ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରଭାବିତ କରିପାରିବ ନାହିଁ, ପରିସ୍ଥିତି ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ହାରମାନୀ ଯାଏ, ସେଥିପାଇଁ ସେମାନେ ଅତି ପ୍ରାୟ ସୁଖମୟ ମନୋରଞ୍ଜନ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଜୀବନର ଅନୁଭବ କରିଥାଆନ୍ତି । ତାଙ୍କୁ କୌଣସି ମେହନତ କରିବାକୁ ପଡ଼ିନଥାଏ ବରଂ ମନୋରଞ୍ଜନର ଅନୁଭବ ହୋଇଥାଏ । ତେଣୁ ସମସ୍ତେ ନିଜେ ନିଜକୁ ଚେକ୍ କର । ଚେକ୍ କରିବା ତ ଜଣା ଅଛି ନା! କ’ଣ ଜଣା ଅଛି ତ? ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ନିଜକୁ ଚେକ୍ କରିବା ଜଣା ଅଛି ଅନ୍ୟକୁ ନୁହେଁ, ନିଜକୁ ଚେକ୍ କରିବା ଜଣା ଅଛି ସେମାନେ ହାତ ଉଠାଅ । କ’ଣ ଚେକ୍ କରିବା ଜଣା ଅଛି ତ? ଆରକ୍ଷା! ଅଭିନନ୍ଦନ ।

ବାପଦାଦାଙ୍କର ବରଦାନ ମଧୁସ୍ ପ୍ରତିଦିନ ଅମୃତବେଳାରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସନ୍ତାନକୁ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ରୂପରେ ଏହା ହିଁ ମିଳୁଛି - ଖୁସିରେ ରୁହ, ଭରପୁର ରୁହ । ଏହି ବରଦାନ ପ୍ରତିଦିନ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ମିଳୁଛି । ବାପଦାଦା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଏକାଭଳି ଏକାସାଥୀରେ ବରଦାନ ଦେଇଥାଆନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ସେଥିରେ ଫରକ କ’ଣ ରହିଯାଉଛି? କରମାନଙ୍କୁ କାହିଁକି ହୋଇଯାଉଛି? ଦାତା ମଧୁସ୍ ଜଣେ ଏବଂ ଦେଉଛନ୍ତି ମଧୁସ୍ ଏକାଭଳି, କାହାକୁ କମ୍ କାହାକୁ ବେଶି ତ ଦେଉ ନାହାନ୍ତି, ଖୋଲା ହୃଦୟରେ ମଧୁସ୍ ଦେଉଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଫରକ କ’ଣ ରହୁଛି, ଏହାର ଅନୁଭବ ମଧୁସ୍ ସମସ୍ତଙ୍କର ଅଛି, କାହିଁକି ନା ଏବେ ପରମ୍ପରାନ୍ତ ମଧୁସ୍ ବାପଦାଦାଙ୍କ ପାଖରେ ଏହି ଶବ୍ଦ ପହଞ୍ଚୁଛି, କ’ଣ ଜାଣିଛ? “କେବେ କେବେ” “କିଛି କିଛି” ଏହି ଶବ୍ଦ ଏବେ ପରମ୍ପରାନ୍ତ ମଧୁସ୍ ଶୁଣାଯାଉଛି । ବାପଦାଦା କହୁଛନ୍ତି ଯେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ଜୀବନ ରୂପୀ ଉତ୍ସାହନାରୀ ଏହି ଦୁଇଟି ଶବ୍ଦ ବାହାରିଯବା ଦରକାର । ଯେହେତୁ ପିତା ମଧୁସ୍ ଅବିନାଶୀ ଏବଂ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତଙ୍କ ମଧୁସ୍ ଅବିନାଶୀ । ତୁମେମାନେ ମଧୁସ୍ ଅବିନାଶୀ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଆତ୍ମା ଅଟ, ତେଣୁ ତୁମ ମୁଖରୁ କେଉଁ ଶବ୍ଦ ବାହାରିବା ଦରକାର? କେବେ-କେବେ, ନା ସର୍ବଦା? ତେଣୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଚେକ୍ କର - ସର୍ବ ଶକ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ସର୍ବଦା ଅଛନ୍ତି ତ? ସର୍ବଗୁଣ ଗୁଡ଼ିକ ସର୍ବଦା ଉପସ୍ଥିତ ଅଛନ୍ତି ତ? ତୁମମାନଙ୍କର ଉକ୍ତମାନେ ମଧୁସ୍ ଯେତେବେଳେ ତୁମର ଗୁଣଗାନ କରୁଛନ୍ତି, ସେତେବେଳେ କ’ଣ କହୁଛନ୍ତି? କେବେ କେବେ ଗୁଣଦାତା କହୁଛନ୍ତି କି? ବାପଦାଦା ମଧୁସ୍ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବରଦାନରେ ସଦା ଶବ୍ଦ କହିଛନ୍ତି । ସଦାସର୍ବଶକ୍ତିବାନ, କେବେ ଶକ୍ତିବାନ, କେବେ ସର୍ବଶକ୍ତିବାନ କହି ନାହାନ୍ତି । ସବୁ ସମୟରେ ଦୁଇଟି ଶବ୍ଦ ତୁମେମାନେ ମଧୁସ୍ କହୁଛ, ବାବା ମଧୁସ୍ କହୁଛନ୍ତି, ସମାନ ହୁଅ । ଏଭଳି କହିନାହାନ୍ତି ଯେ କିଛି କିଛି ସମାନ ହୁଅ । ସମ୍ପନ୍ନ ଏବଂ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୁଅ, କିନ୍ତୁ ପିଲାମାନେ କେବେକେବେ କ’ଣ କରୁଛନ୍ତି ଜାଣିଛ? ବାପଦାଦା ମଧୁସ୍ ପିଲାମାନଙ୍କର ଖେଳ ତ ଦେଖୁଛନ୍ତି ନା! ସବୁବେଳେ ଦେଖୁଛନ୍ତି । ପିଲାମାନେ କ’ଣ କରୁଛନ୍ତି ଜାଣିଛ, କେହି କେହି, ସମସ୍ତେ ନୁହଁନ୍ତି ତାଙ୍କୁ ଯେଉଁ ସବୁ ବରଦାନ ମିଳୁଛି ସେଗୁଡ଼ିକୁ ବହୁତ ଭାବୁଛନ୍ତି, ବରଣ୍ଣନା ମଧୁସ୍ କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ଖାତାରେ ଲେଖି ଦେଉଛନ୍ତି । ବେଳେ ବେଳେ ମଧୁସ୍ ମନେ ପକାଉଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ବରଦାନ ରୂପୀ ବୀଜକୁ ଫଳିଭୂତ କରୁନାହାନ୍ତି । ବୀଜରୁ ଫଳ ଫଳାଇ ପାରୁ ନାହାନ୍ତି । କେବଳ ବରଣ୍ଣନା କରି ଖୁସି ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି, କହୁଛନ୍ତି ବହୁତ ଭଲ ବରଦାନ ମିଳିଲା । କିନ୍ତୁ ବରଦାନ ତ ବୀଜ ଅଟେ, ତେଣୁ ବୀଜକୁ ଯେତେ ଫଳିଭୂତ କରିବ ତାହା ସେତେ ବଡ଼ ବଡ଼ ଚାଲିବ । ତେବେ ତାକୁ ଫଳିଭୂତ କରିବାର ରହସ୍ୟ କ’ଣ? ଆବଶ୍ୟକ ସମୟରେ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲଗାଇବା । କିନ୍ତୁ ପିଲାମାନେ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲଗାଇବା ପାଇଁ ଭୁଲି ଯାଉଛନ୍ତି, କେବଳ ଖାତାରେ ଲେଖି ଦେଉଛନ୍ତି, ବହୁତ ଭଲ ବହୁତ ଭଲ କହି ବରଣ୍ଣନା କରିଦେଉଛନ୍ତି । ଆଜି ବାବା ବହୁତ ଭଲ ବରଦାନ ଦେଇଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ କ’ଣ ପାଇଁ ଦେଇଛନ୍ତି? ତାକୁ ଫଳିଭୂତ କରିବା ପାଇଁ ହିଁ ଦେଇଛନ୍ତି । ବୀଜରୁ ଫଳ ଫଳାଇବା ଅର୍ଥ ତାକୁ ବୃଦ୍ଧ କରିବା । ତେଣୁ ବରଦାନକୁ ମନେ ପକାଉଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ବରଦାନର ସ୍ୱରୂପ ହେବାରେ କରମାନଙ୍କୁ ଆସିଯାଉଛନ୍ତି ଏବଂ ବାପଦାଦା ସବୁ ପିଲାଙ୍କର ଭାଗ୍ୟକୁ ଦେଖି ହରଷିତ ମଧୁସ୍ ହେଉଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ବାପଦାଦାଙ୍କର ଆନ୍ତରିକ ଇଚ୍ଛା କ’ଣ ତାହା ତ ପୂର୍ବରୁ ମଧୁସ୍ ଶୁଣାଇସାରିଛନ୍ତି । ସେଥିରେ ମଧୁସ୍ ସମସ୍ତେ ହାତ ଉଠାଇଥିଲେ, ମନେ ଅଛି ତ, ଆମେ କାରଣକୁ ନିବାରଣ କରି ସମାଧାନ ସ୍ୱରୂପ ହେବୁ । ଏହି ହୋମ୍‌ବ୍ଲକ୍ ମନେ ଅଛି

ତ? କେତେକ ପିଲା ତ ବାର୍ତ୍ତାଳାପ ମାଧ୍ୟମରେ ହେଉ ବା ପତ୍ର ଦ୍ଵାରା ହେଉ ବା ଇମେଲ୍ ଦ୍ଵାରା ହେଉ ଫଳାଫଳ ମଧ୍ୟ ଜଣାଇଛନ୍ତି । ଭଲ କଥା, ସେଥିପ୍ରତି ତ ଧ୍ୟାନ ଦେଇଛନ୍ତି ନା, କିନ୍ତୁ ବାପଦାଦାଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଶବ୍ଦଟି ବହୁତ ଭଲ ଲାଗେ - ସଦା । ତାହା ଅଛି ତ? ତୁମେ ସମସ୍ତେ ଯେଉଁମାନେ ବି ଏଠାକୁ ଆସିଛ, ଚାହେଁ ଶୁଣିଥାଅ, ଚାହେଁ ପଢିଥାଅ, କିନ୍ତୁ ଗୋଟିଏ ମାସର ହୋମ୍‌କ୍ଵାର୍‌କରେ, କେବଳ ଗୋଟିଏ ମାସ ହିଁ ହୋଇଛି, ଅଧିକ ନୁହେଁ, ତେବେ ଏହି ଗୋଟିଏ ମାସରେ ଲକ୍ଷ୍ମ୍ ତ ରଖିଛ ନା! ପରସ୍ପର ଭିତରେ ବର୍ତ୍ତମାନା ତ କରିଛ କିନ୍ତୁ ଯେଉଁମାନେ ଏହି ଏକ ମାସ ଭିତରେ ହୋମ୍‌କ୍ଵାର୍‌କରେ ଭଲ ନମ୍ବର ନେଇଛ ସେମାନେ ହାତ ଉଠାଅ । ଯେଉଁମାନେ ପାସ୍ ହୋଇଛନ୍ତି, କେବଳ ପାସ୍ । ଯେଉଁମାନେ ପାସ୍ ହୁଅନ୍ତି ଅନର ବାଲା ଅଛନ୍ତି ସେମାନେ ଉଠି ଛିଡ଼ା ହୁଅ । ପାସ୍ ହୁଅନ୍ତି ଅନର ବାଲାଙ୍କୁ ଦରୁଣନ ତ କରିବା ଦରକାର ନା! ମାତାମାନେ କେହି ନାହାଁନ୍ତି । ଭଉଣୀମାନେ, କ'ଣ ଟୀରଣମାନେ ହାତ ଉଠାଇ ନାହାଁନ୍ତି କି? କେହି ନାହାଁନ୍ତି । ମଧୁବନ ବାଲା କ'ଣ କହୁଛନ୍ତି? ତେବେ ତ ବହୁତ କମ୍ ଫଳାଫଳ ମିଳିଲା । (ବହୁତ କମ୍ ଉଠିଛନ୍ତି) ଆରୁଛା ସେଣ୍ଟର ମାନଙ୍କରେ ମଧ୍ୟ ଥିବେ । ଅଭିନନ୍ଦନ, ତାଲି ତ ବଜାଅ । ବାପଦାଦାଙ୍କୁ ହସ ଲାଗୁଛି ଯେ ବାପଦାଦା ଯେତେବେଳେ ପଚାରୁଛନ୍ତି ଯେ ବାପଦାଦାଙ୍କ ସହିତ କାହାର ସ୍ନେହ ଅଛି ଏବଂ କେତେ ସ୍ନେହ ଅଛି? ସେତେବେଳେ କ'ଣ ଉତ୍ତର ଦେଉଛ? ବାବା, ଆମର ଏତେ ସ୍ନେହ ଅଛି ଯାହାକି ଆମେ ଶୁଣାଇପାରିବୁ ନାହିଁ । ଏହିଭଳି ବହୁତ ଭଲ ଉତ୍ତର ହେଉଛି । ସେଥିରେ ବାପଦାଦା ମଧ୍ୟ ଖୁସି ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ସ୍ନେହର ପ୍ରମାଣ କ'ଣ? ଆଜିକାଲିର ଦୁନିଆରେ ଦେହ ଅଭିମାନୀ ପ୍ରେମିକ ପ୍ରେମିକା ତ ପରସ୍ପର ପାଇଁ ଜୀବନ ମଧ୍ୟ ଦେଇ ଦେଉଛନ୍ତି । ତେବେ ପରମାତ୍ମାଙ୍କ ସହିତ ପ୍ରେମ ପୁରୁଣା ସମ୍ବନ୍ଧ ରଖିବା ପାଇଁ ଏତେ ମୁଗକିଲ୍ କାହିଁକି ଲାଗୁଛି? ବାବା ଯାହା କହୁଛନ୍ତି ପିଲାମାନେ କରିବା ଉଚିତ୍ । ଗୀତ ତ ବହୁତ ଭଲ ଭଲ ଗାଉଛ, ବାବା ଆମେ ତ ଆପଣଙ୍କ ପାଇଁ ସବୁ କିଛି ସଂକ୍ରାନ୍ତି କରିବାବାଲା ପଡ଼ିବ ଅଟୁ, ଉପରେ ଝାସ ଦେବାବାଲା ଅଟୁ । ତେବେ କ'ଣ ଏହି କାରଣ ଶବ୍ଦକୁ ସଂକ୍ରାନ୍ତି କରିପାରିବ ନାହିଁ?

ଏବେ ତ ଏହା ବର୍ଷର ଶେଷ ପାଳି ହୋଇଗଲା । ଆଉ ବର୍ଷକୁ କ'ଣ ହେବ ତାହା ତ ବାବାଙ୍କ ସହିତ ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ଦେଖୁଛ ଏବଂ ଦେଖିବ କିନ୍ତୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି କ'ଣ ଏହି ଗୋଟିଏ ଶବ୍ଦକୁ ସଂକ୍ରାନ୍ତି କରିପାରିବ ନାହିଁ? ତୁମେମାନେ କହୁଛ ନା, ଏହା ସମସ୍ତର ଡାକରା ଅଟେ । ତେବେ ଭକ୍ତମାନଙ୍କର ଡାକରା, ସମସ୍ତର ଡାକରା, ଦୁଃଖୀ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ଡାକରା, ତୁମମାନଙ୍କର ସ୍ନେହୀ ସହଯୋଗୀ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ଡାକରା ତ ତୁମେମାନେ ହିଁ ପୂରଣ କରିବ ନା! ତେବେ ତୁମମାନଙ୍କର ଉପାଧି ମଧ୍ୟ କ'ଣ? କରତ୍ତବ୍ୟ କ'ଣ? କେଉଁ କରତ୍ତବ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ବ୍ରାହ୍ମଣ ହୋଇଛ? ତୁମମାନଙ୍କର ଉପାଧି ହେଲା ବିଶ୍ଵ ପରିବର୍ତ୍ତକ ଏବଂ କରମ ହେଲା ବିଶ୍ଵକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବା, ତେବେ ତୁମର ସାଥୀ କିଏ? ବାପଦାଦାଙ୍କ ସାଥୀରେ ତୁମେମାନେ ହିଁ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟରେ ନିମିତ୍ତ ହୋଇଛ । ତେଣୁ ଏବେ କ'ଣ କରିବ? ଏବେ ବି ଯଦି ହାତ ଉଠା କରାଇବୁ ତେବେ ସମସ୍ତେ ହାତ ଉଠାଇ ଦେବେ । ଲକ୍ଷ୍ମ୍ ମଧ୍ୟ ରଖିଛ, ବାପଦାଦା ମଧ୍ୟ ଦେଖିଛନ୍ତି, ଏହି ବର୍ଷର ସାରା ସିଦ୍ଧିରେ ସମସ୍ତେ ସଂକଳ୍ପ କରିଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ସଫଳତାର ଚାବୀ ହେଲା ଦୃଢ଼ତା । ମୋତେ କରିବାକୁ ହିଁ ହେବ, ଏହା ପରିବର୍ତ୍ତତେ କେବେ କେବେ କରୁଛ ତ, ଚାଲୁଛ ତ, ଶେଷରେ କରି ହିଁ ଦେବୁ.... । ଏହିଭଳି ସଂକଳ୍ପ ଦୃଢ଼ତାକୁ ସାଧାରଣ କରିଦେଉଛି । ତେବେ ଦୃଢ଼ତା ଭିତରେ କାରଣ ଶବ୍ଦର ସ୍ଥାନ ନ ଥାଏ ବରଂ ନିବାରଣ ହୋଇଯାଇଥାଏ । ଯଦିଓ କାରଣ ଆସିଥାଏ କିନ୍ତୁ କଥା ଚେକିଙ୍ଗ୍ ଥିବା କାରଣରୁ କାରଣ ନିବାରଣରେ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୋଇଯାଏ ।

ତେଣୁ ବାପଦାଦା ଯେତେବେଳେ ଫଳାଫଳକୁ ଚେକ୍ କରିଲେ, କ'ଣ ଦେଖିଥିବେ? ଜ୍ଞାନୀ ଯୋଗୀ, ଧାରଣା ସ୍ଵରୂପ ଏବଂ ସେବାଧାରୀ - ଏହି ଚାରୋଟିଯାକ ବିଷୟରେ ସମସ୍ତେ ଯଥା ଶକ୍ତି ଅଟନ୍ତି । ଜ୍ଞାନୀ ମଧ୍ୟ ଅଟ, ଯୋଗୀ ମଧ୍ୟ ଅଟ, ଧାରଣା ମଧ୍ୟ କରୁଛ ଏବଂ ସେବା ମଧ୍ୟ କରୁଛ କିନ୍ତୁ ଚାରୋଟିଯାକ ବିଷୟରେ ଅନୁଭବୀ ସ୍ଵରୂପ ହେବାରେ ବା ଅନୁଭବର ଅଧିକାରୀପଣରେ କମୀ ଦେଖାଗଲା । ତେଣୁ ଅନୁଭବୀ ସ୍ଵରୂପ ହେବା, ଜ୍ଞାନ ସ୍ଵରୂପ ହେବାରେ ମଧ୍ୟ ଅନୁଭବୀ ହେବା ଅରଥ ଯେହେତୁ ଜ୍ଞାନକୁ ନଲେଜ କୁହାଯାଏ, ତେଣୁ ଅନୁଭବୀ ମୂରତ ଆତ୍ମା ଭିତରେ ନଲେଜ ଅର୍ଥାତ୍ ବୁଝିବାର ଶକ୍ତି ତ ଅଛି, କ'ଣ କରିବାର ଅଛି, କ'ଣ କରିବାର ନାହିଁ । ତେବେ ଜ୍ଞାନର ଲାଇଟ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ଆଲୋକ ଏବଂ ମାଇଟ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ଶକ୍ତି ମଧ୍ୟ ମିଳିଥାଏ । ତେଣୁ ଅନୁଭବୀ ସ୍ଵରୂପର ଅରଥ ହେଉଛି ଜ୍ଞାନୀ ଆତ୍ମାର ପ୍ରତ୍ୟେକ କର୍ମରେ ଲାଇଟ୍ ଏବଂ ମାଇଟ୍ ସ୍ଵାଭାବିକ ଭାବରେ ରହିବା ଦରକାର । ଜ୍ଞାନୀ ଅର୍ଥାତ୍ ଜ୍ଞାନକୁ ବା ନଲେଜକୁ ଜାଣିବା, ବର୍ତ୍ତମାନା କରିବା, ତା' ସହିତ ପ୍ରତ୍ୟେକ କର୍ମରେ ଲାଇଟ୍ ଏବଂ ମାଇଟ୍ ଅନୁଭବ ହେଉଥିବ । ତେବେ ଅନୁଭବୀ ସ୍ଵରୂପ ଆତ୍ମା ଦ୍ଵାରା ପ୍ରତ୍ୟେକ କର୍ମ ସ୍ଵାଭାବିକ ଭାବରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଏବଂ ସଫଳ ହେଉଥିବ । ତାକୁ ମେହନତ କରିବା ପାଇଁ ପଡୁ ନଥିବ କାହିଁକି ନା ଜ୍ଞାନର ଅନୁଭବୀ ମୂରତ ଅଟନ୍ତି ନା! ତେବେ ଅନୁଭବର ଅଧିକାରୀ ହେବା ହିଁ ସବୁ ଅଧିକାରୀ ପଣିଆଠାରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅଟେ । କେବଳ ଜ୍ଞାନକୁ ଜାଣିବା ଏବଂ ଜ୍ଞାନର ଅନୁଭବ ସ୍ଵରୂପର ଅଧିକାରୀ ପଣିଆରେ ରହି ସବୁ କର୍ମ କରିବା, ଏଥିରେ ଫରକ ରହିଛି । ତେଣୁ ସମସ୍ତେ ଅନୁଭବୀ ସ୍ଵରୂପ ଅଟ ତ? ଏହାକୁ ଚେକ୍ କର ମୁଁ ଆତ୍ମା ତ ଅଟେ କିନ୍ତୁ ଚାରୋଟିଯାକ ବିଷୟରେ ଅନୁଭବୀ ସ୍ଵରୂପ ହୋଇ ପ୍ରତ୍ୟେକ କର୍ମ କରୁଛି ତ? ଯଦି ଅନୁଭବର ଅଧିକାରୀ ପଣିଆର ଆସନ ଉପରେ ସରବଦା ସ୍ଥିତ ରହିଥିବ ତେବେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ କର୍ମ ଏବଂ ସଫଳତା ସ୍ଵରୂପର କର୍ମ ଅଧିକାରୀ ଆତ୍ମା ନିକଟରେ ସ୍ଵାଭାବିକ ଧାରଣା ରୂପରେ ଦେଖାଯିବ । ଜ୍ଞାନରେ ଚାଲୁଛ ତ ସମସ୍ତେ କିନ୍ତୁ ଅନୁଭବୀ ସ୍ଵରୂପ ହୋଇ ଚାଲିବା ଦରକାର । ତୁମର ସ୍ଵାଭାବ ଯୋଗଯୁକ୍ତ ରହସ୍ୟଯୁକ୍ତ ହୋଇଯାଉ ଏବଂ ସ୍ଵାଭାବିକ ଚାଳିଚଳନ ମଧ୍ୟ ସେହିଭଳି ହୋଇଯାଉ । ଧାରଣା ବିଷୟରେ ମଧ୍ୟ ସର୍ବଗୁଣ ସ୍ଵତଃ ପ୍ରତ୍ୟେକ କର୍ମରେ ଦେଖାଯାଉ । ଏହିଭଳି

ଅନୁଭବୀ ସ୍ଵରୂପ ସ୍ଥିତିରେ ସର୍ବଦା ସ୍ଥିତ ରହିବା, ଅନୁଭବର ଆସନ ଉପରେ ସ୍ଥିତ ହେବା, ଏହାର ଆବଶ୍ୟକତା ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦେବା ମଧ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକ ଅଟେ । ତେଣୁ ଅନୁଭବର ଅଧିକାରୀର ଆସନ ବହୁତ ମହାନ ଅଟେ । ଅନୁଭବୀ ଆତ୍ମାକୁ ମାୟା ମଧ୍ୟ ହଲଚଳ କରିପାରିବ ନାହିଁ କାହିଁକିନା ମାୟାର କ୍ଷମତାଠାରୁ ଅନୁଭବର ଅଧିକାରୀ ପଣିଆର କ୍ଷମତା ପଦ୍ମଗୁଣା ଉଚ୍ଚ ଅଟେ । ଭାବିବା, ମନନ-ଚିନ୍ତନ କରିବା ଅଲଗା କଥା କିନ୍ତୁ ଅନୁଭବୀ ସ୍ଵରୂପ ହୋଇ ଚାଲିବା - ଏବେ ଏହାର ବହୁତ ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି ।

ତେଣୁ ଏବେ ଏହି ବର୍ଷ ଭିତରେ କ'ଣ କରିବ? ବାପଦାଦା ଦେଖୁଛନ୍ତି ଯେ ଗୋଟିଏ ବିଷୟରେ ଅଧିକାଂଶ ପିଲା ପାସ୍ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ତାହା କେଉଁ ବିଷୟ? ସେବାର ବିଷୟ । ଚାରିଆଡୁ ବାପଦାଦାଙ୍କ ପାଖକୁ ସେବାର ବହୁତ ଭଲ ଭଲ ସମାଚାର ଆସିଛି ଏବଂ ସେବାର ଉମଙ୍ଗ-ଉତ୍ସାହ ଏହି ବର୍ଷର ସେବାର ସମାଚାର ହିସାବରେ ଭଲ ଥିବାର ଦେଖାଯାଇଛି । ପ୍ରତ୍ୟେକ ବର୍ଗ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜୋନ୍ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ରୂପରେ ସେବାରେ ସଫଳତା ପ୍ରାପ୍ତ କରିଛନ୍ତି, ଏଥିପାଇଁ ବାପଦାଦା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜୋନ୍‌କୁ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ବର୍ଗକୁ ପଦ୍ମାପଦ୍ମଗୁଣା ଅଭିନନ୍ଦନ ଦେଉଛନ୍ତି । ଅଭିନନ୍ଦନ, ଅଭିନନ୍ଦନ । ସେବାର ଭଲ ଭଲ ଯୋଜନା ମଧ୍ୟ କରିଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏବେ ବର୍ତ୍ତମାନର ସମୟ ଅନୁସାରେ ଅଗାନକର ସିଦ୍ଧି ଚାଲିଛି । ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ଶୁଣିଥିବ ବା ଦେଖିଥିବ ଯେ ଏହି ବର୍ଷ ଭିତରେ କେତେ ଜଣ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଆତ୍ମା ଅଗାନକ ଯାଇଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଅଗାନକର ଘଣ୍ଟି ଏବେ ଜୋରରେ ବାଜିବାକୁ ଲାଗିଛି । ସେହି ଅନୁସାରେ ଏବେ ଏହି ବର୍ଷ ଭିତରେ ଚାରୋଟିଯାକ ବିଷୟରେ ଭଲ ନିମ୍ବର ରହିବା ଦରକାର । ଯଦି ଗୋଟିଏ ବି ବିଷୟରେ ପାସ୍ ନମ୍ବର ଠାରୁ କମ୍ ନମ୍ବର ରହିବ ତେବେ ପାସ୍ ଥିବୁ ଅନର ଅର୍ଥାତ୍ ସମ୍ପାଦନ ସହିତ ଉଚ୍ଚୀର୍ଣ୍ଣ ହେବା ବାଲାଙ୍ଗର ମାଲାର ଦାନା ବା ବାପଦାଦାଙ୍କର ଗଲାର ହାର କିପରି ହେବ! କୌଣସି ପ୍ରକାରରେ ହାରିଯାଇଥିବା ଆତ୍ମା ବାବାଙ୍ଗର ଗଲାର ହାର ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଏଠାରେ ଯଦି ହାତ ଉଠା କରାଯାଉଛି ତେବେ ସମସ୍ତେ କ'ଣ କହୁଛନ୍ତି? ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ହେବୁ । ଠିକ୍ ଅଛି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ହୁଅ ବା ତାଙ୍କ ପରିବାରରେ ତାଙ୍କ ସାଥୀ ହେବା ମଧ୍ୟ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପଦ ଅଟେ, ସେଥିପାଇଁ ବାପଦାଦା କେବଳ ଗୋଟିଏ ଶବ୍ଦ କହୁଛନ୍ତି, ଏବେ ତୀବ୍ରଗତିରେ ଉଡିବାର କଳାରେ ଉଡିଚାଲ ଏବଂ ନିଜର ଉଡିବାର କଳାର ଭାଇବରେଶନ ଦ୍ଵାରା ବାୟୁମଣ୍ଡଳରେ ସହଯୋଗର ବାୟୁମଣ୍ଡଳ ସୃଷ୍ଟି କର । ଯେବେ କି ପ୍ରକୃତି ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ତୁମେମାନେ ଚାଲେଞ୍ଜ ଦେଇଛ ଯେ ପ୍ରକୃତିକୁ ମଧ୍ୟ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି ଛାଡିବୁ । କରିଛ ନା ଏହିଭଳି ପ୍ରତିଦ୍ଵିଷ୍ଟା? କ'ଣ ପ୍ରତିଦ୍ଵିଷ୍ଟା କରିଛ ତ! କରିଛ । ହାତ ଉଠାଅ ନାହିଁ, ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇ । ତେବେ କ'ଣ ତୁମମାନଙ୍କର ସାଥୀ ମନୁଷ୍ୟ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଦୁଃଖ-ଅଶାନ୍ତିରୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିପାରିବ ନାହିଁ? ଗୋଟିଏ ତ ତୁମେମାନେ ଚାଲେଞ୍ଜ କରିଛ, ପୁଣି ଦ୍ଵିତୀୟରେ ବାପଦାଦାଙ୍କ ସହିତ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିଦ୍ଵିଷ୍ଟା କରିଛ ଯେ ଆମେ ଏବେ ଆପଣଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟରେ ସାଥୀ ଅଟୁ, ପରମଧ୍ୟାମରେ ମଧ୍ୟ ସାଥୀ ଅଟୁ ଏବଂ ରାଜ୍ୟ କରିବାରେ ମଧ୍ୟ ବ୍ରହ୍ମାବାବାଙ୍କର ସାଥୀ ହେବୁ । ଏହିଭଳି ପ୍ରତିଦ୍ଵିଷ୍ଟା ତ କରିଛ ନା! ତେଣୁ ସାଥୀରେ ଯିବୁ, ସାଥୀରେ ରହିବୁ ଏବଂ ଏବେ ମଧ୍ୟ ସାଥୀରେ ଅଛୁ । ତେବେ ବାବାଙ୍ଗର ସଞ୍ଜେକେତକୁ ତ ସମୟ ଅନୁସାରେ ବାସ୍ତବିକ ରୂପରେ ଦେଖି ଚାଲିଛ - ଅଗାନକ ଏବଂ ଏଭରରେଡି ଅର୍ଥାତ୍ ସଦା ପ୍ରସ୍ତୁତ । କ'ଣ ତୁମେମାନେ ଦାଦୀଙ୍କ ପାଇଁ ଭାବିଥିଲ ଯେ ଇଏ ମଧ୍ୟ ଯାଇପାରନ୍ତି? ଅଗାନକର ଖେଳ ଦେଖିଲ ନା ।

ତେଣୁ ଏହି ବର୍ଷ ଏଭରରେଡି ରହିବାକୁ ହେବ । ବାବାଙ୍ଗର ଦିଲ୍ଲର ଆଶାକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବାବାଲା ଆଶାର ଦୀପ ତ ହେବାକୁ ହିଁ ପଡିବ । ତେବେ ବାବାଙ୍ଗର ଆଶା କ'ଣ ତାହା ତ ତୁମେମାନେ ନିଶ୍ଚିତ ଜାଣିଛ । ତେଣୁ ହେବାକୁ ପଡିବ, ନା ହୋଇଯିବି, ଦେଖିବି..... । ଯେଉଁମାନେ ଭାବୁଛନ୍ତି ହେବାକୁ ହିଁ ପଡିବ ସେମାନେ ହାତ ଉଠାଅ । ଦେଖ କ୍ଷମାମେରାରେ ଉଠିଯାଉଛି । ବାପଦାଦାଙ୍କୁ ତ ବହୁତ ଖୁସି କରିଦେଉଛି । ବାପଦାଦା ମଧ୍ୟ ପିଲାମାନଙ୍କ ବିନା ଏକୃତିଆ ଯାଇପାରିବେ ନାହିଁ । ଦେଖ, ବ୍ରହ୍ମାବାବା ମଧ୍ୟ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମୁକ୍ତିଧାମର ଗେଟ୍ ଖୋଲିବା ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କରିଛନ୍ତି । ଆତ୍ମାନ୍ୟ ପାର୍ଟି ମଧ୍ୟ ଅପେକ୍ଷା କରି ରହିଛି । ତେଣୁ ତୁମେମାନେ ହିଁ ସବୁ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବ । ତୁମେମାନେ ଇନ୍ଦ୍ରଦାନ ଅର୍ଥାତ୍ ଅପେକ୍ଷା କରିବାବାଲା ନୁହେଁ, ଇନ୍ଦ୍ରଦାନ ଅର୍ଥାତ୍ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବାବାଲା ଅଟେ । ତେଣୁ ଏହି ବର୍ଷ ସମସ୍ତେ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ରଖ କିନ୍ତୁ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଏବଂ ଲକ୍ଷ୍ମୀକୁ ସମାନ ରଖିବାକୁ ହେବ । ଏମିତି ନ ହେଉ ଯେ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ବହୁତ ଉଚ୍ଚତା ହୋଇଥିବ କିନ୍ତୁ ଲକ୍ଷ୍ମୀରେ ଦୁର୍ବଳତା ଦେଖାଯାଉଥିବ, ନା । ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଏବଂ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ସମାନ ହୋଇଥିବ । ତୁମମାନଙ୍କ ଭିତରେ ସମାନ ହେବାର ଯେଉଁ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ରହିଛି ତାହା ସେତେବେଳେ ପୂରଣ ହେବ ଯେତେବେଳେ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ସହିତ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ସମାନ ହେବ । ଏବେ ତ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଏବଂ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଭିତରେ କିଛି ଅନ୍ତର ରହିଯାଉଛି । ଯୋଜନା ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଭଲ ଭଲ କରୁଛ, ପରସ୍ପର ଭିତରେ ବହୁତ ଭଲ ବାର୍ତ୍ତାଳାପ ମଧ୍ୟ କରୁଛ । ପରସ୍ପରକୁ ସାବଧାନ ମଧ୍ୟ କରୁଛ । ତେବେ ଦୃଢତା ମୋ'ର ଜନ୍ମ ସିଦ୍ଧ ଅଧିକାର, ଏହି ସଂକଳ୍ପକୁ ଏବେ ଅନୁଭବ ସ୍ଵରୂପରେ ଆଣ । ଚେକ୍ କର - ମୁଁ ଯାହା କହୁଛି ତାକୁ ଅନୁଭବ କରୁଛି ତ? ପ୍ରଥମ ଶବ୍ଦ ମୁଁ ଆତ୍ମା ଅଟେ, ଏହାକୁ ହିଁ ପ୍ରଥମେ ଚେକ୍ କର । ମୁଁ ଏହି ଆତ୍ମା ସ୍ଵରୂପର ଅନୁଭବର ଅଧିକାରୀ ଅଟେ ତ? କାହିଁକି ନା ଅନୁଭବର ଅଧିକାରୀ ପଣିଆ ହିଁ ନମ୍ବରଠାନ ଅଟେ । ଆରୁ! ଯେକୌଣସି ପରିସ୍ଥିତିରେ ନିଜର ସ୍ଵ-ସ୍ଥିତିରେ ସ୍ଥିତ ରହିପାରିବ ତ?

ମନର ଏକାଗ୍ରତା (ଡରିଲ୍) ଆରୁଛା । ତିନୋଟି ବିନ୍ଦୁର ସମ୍ପ୍ରତି ସ୍ଵରୂପ ହୋଇପାରିବ ନା! ବାସ୍, ଫୁଲ୍‌ଷଟ୍ । ଏବେ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡ ଭିତରେ ନିଜର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସ୍ଵମାନ, ମୁଁ ବାପଦାଦାଙ୍କର ହୃଦୟ ସିଂହାସନ ଅଧିକାରୀ ଅଟେ, ଆରୁଛା! ଏହି ଆତ୍ମିକ ସ୍ଵମାନର ନିଶାରେ ସ୍ଥିତ ହୋଇଯାଅ । ମୁଁ ସିଂହାସନ ଅଧିକାରୀ ଆତ୍ମା ଅଟେ, ଏହି ଅନୁଭବରେ ଲଭିଲିନ୍ ହୋଇଯାଅ । ଆରୁଛା!

ଚାରିଆଡର ଅତି ଶେହ୍ଲା, ସର୍ବଦା ବାବାଙ୍ଗର ଲଭ ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରେମରେ ଲୀନ ହୋଇ ରହୁଥିବା, ସର୍ବଦା ସ୍ଵମାନଧାରୀ, ସ୍ଵରାଜ୍ୟ

ଅଧିକାରୀ ବିଶେଷ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ, ଚାରିଆଡ଼ର ଉମଙ୍ଗ-ଉତ୍ସାହର ଡେଇଁ ଦ୍ଵାରା ଉଡ଼ିବାବାଲା ଏବଂ ନିଜର ମନର ଭାଇବଂରେଶନ ଦ୍ଵାରା ବାୟୁମଣ୍ଡଳକୁ ଗାନ୍ତ ଏବଂ ଶ୍ରେଷ୍ଠ କରିବାବାଲା, ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବାବାଙ୍ଗର ସମ୍ବେଶ ଦେଇ ଦୁଃଖରୁ ମୁକ୍ତ କରି ମୁକ୍ତିର ସମ୍ପତ୍ତି ପ୍ରାପ୍ତ କରାଇବାବାଲା, ସର୍ବଦା ଦୃଢ଼ତା ଦ୍ଵାରା ସଫଳତା ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଥିବା, ଏହିଭଳି ଚାରିଆଡ଼ର ଦିଲ୍ ପାଖାପାଖି ରହୁଥିବା ଏବଂ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଆସିଥିବା ସବୁ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଦିଲ୍ ସନ୍ଦେହ ଏବଂ ଦିଲ୍ ଆଶୀର୍ବାଦ ସହିତ ସନ୍ଦେହ ସମ୍ପଦନ୍ନ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଏବଂ ନମସ୍କରେ ।

ବରଦାନ:-

ଧର୍ମ ଏବଂ କର୍ମ ଉଭୟର ସଠିକ୍ ସମତୁଲନ ରଖୁଥିବା ଦିବ୍ଵ ବା ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବୁଦ୍ଧିବାନ ଭବ ।

ଯଦି କର୍ମ କରିବା ସମୟରେ ଧର୍ମ ଅଭ୍ୟାସ ଧାରଣା ମଧ୍ୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରହିଥିବ ତେବେ ଧର୍ମ ଏବଂ କର୍ମର ସମତୁଲନ ଠିକ୍ ରହିବା ଦ୍ଵାରା ପ୍ରଭାବ ବୁଦ୍ଧି ହେବ । ଏମିତି ନ ହେଉ, ଯେତେବେଳେ କର୍ମ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବ ସେତେବେଳେ ଧାରଣା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆସିବ । ବୁଦ୍ଧିରେ ଯଦି ଦୁଇଟି ଯାକ କଥାର ସମତୁଲନ ଠିକ୍ ରହିଥିବ ତେବେ କୁହାଯିବ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବା ଦିବ୍ଵ ବୁଦ୍ଧିବାନ । ନଚେତ୍ ସାଧାରଣ ବୁଦ୍ଧି, ସାଧାରଣ କର୍ମ ଏବଂ ଧାରଣା ମଧ୍ୟ ସାଧାରଣ ହୋଇଯିବ । ତେବେ ସାଧାରଣତାରେ ସମାନତା ଆସିବାର ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠତାରେ ସମାନତା ରହୁ । ଯେପରି କର୍ମ ଶ୍ରେଷ୍ଠ, ସେହିପରି ଧାରଣା ମଧ୍ୟ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ହେଉ ।

ସଂଲୋଚନ:-

ଯଦି ନିଜର ମନ ବୁଦ୍ଧିକୁ ଅନୁଭବର ଆସନ ଉପରେ ସ୍ଥିତ କରି ଦେବ ତା’ ହେଲେ କେବେ ବି ହଲଚଲ୍ରେ ଆସିବ ନାହିଁ ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***

ଅବସ୍ଥିତ ଇଶ୍ଵାର:- ଏହି ଅବସ୍ଥିତି ମାସରେ ବନ୍ଧନମୁକ୍ତ ହୋଇ ଜୀବନମୁକ୍ତ ସ୍ଥିତିର ଅନୁଭବ କର । ଜ୍ଞାନ ସ୍ଵରୂପ ମାଷ୍ଟର ନଲେନ୍ଦ୍ରଙ୍କୁ ଅଭ୍ୟାସ ଜ୍ଞାନବାନ, ମାଷ୍ଟର ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ହେବା ପରେ ଯଦି କୌଣସି ଏଭଳି କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛ ଯାହାକି ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ନୁହେଁ, ତେବେ ସେହି କର୍ମର ବନ୍ଧନ ଅଜ୍ଞାନ କାଳର କର୍ମବନ୍ଧନଠାରୁ ମଧ୍ୟ ପଦ୍ମଗୁଣା ଅଧିକ ଅଟେ । ଏହି କାରଣରୁ ବନ୍ଧନମୁକ୍ତ ଆତ୍ମା ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ନ ହେବା କାରଣରୁ ଯାହା ଚାହିଁବ ତାହା କରିପାରିବ ନାହିଁ, ସେଥିପାଇଁ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ କର୍ମ ଦ୍ଵାରା ମୁକ୍ତିକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କର ।